

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Jana Jiráska a Petra Pospíšila v právní věci

žalobce: **T. K.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Erikem Janíkem
sídlem náměstí T. G. Masaryka 2957/9a, 690 02 Břeclav

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Kraj Vysočina**
sídlem Tolstého 5, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2022, č. j. 1126472/22/2913-00551-708393,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím ze dne 27. 5. 2022, č. j. 1126472/2913-00551-808393, žalovaný podle § 159 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, zamítl námitku žalobce proti vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 21. 2. 2022, č. j. 253818/22/2913-00551-708393.

Tímto vyrozuměním byl žalobce informován o tom, že žalovaný podle § 154 odst. 2 daňového řádu převedl jeho přeplatek na dani z přidané hodnoty v částce 18 203 Kč na úhradu nedoplatku úroku za posečkání odvodu za porušení rozpočtové kázně vykázaného ke dni 21. 2. 2022 ve výši 595 297 Kč.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť jej zkracuje v jeho právu na vyplacení vykázaného přeplatku na dani z přidané hodnoty. V době zápočtu přeplatku neexistovalo žádné pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o nedoplatku. Z tohoto důvodu tedy nemohlo dojít k převedení přeplatku. Platební výměry na odvody za porušení rozpočtové kázně a úroku za posečkání, resp. na ně navazující rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství, byly rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2021, č. j. 29 Af 57/2018-46, a rozsudkem ze dne 1. 7. 2021, č. j. 29 Af 52/2017-92 zrušeny. Platební výměry tak pozbyly své právní síly a staly se nevykonatelnými.
3. Z ustanovení daňového řádu vyplývá, že správce daně může přeplatek převést pouze na úhradu existujícího nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu. Platební výměry č. 30/2016 a č. 31/2016, vydané správcem daně na odvod za porušení rozpočtové kázně, k nimž se váže úrok za posečkání, však nebyly v době převodu přeplatku pravomocné a vykonatelné. Žalovaný měl v době převedení přeplatku zkoumat, zda žalobce je či není povinen odvádět hlavní odvod za porušení rozpočtové kázně dle předmětných platebních výměrů, neboť tvrzený nedoplatek na příslušenství daně sleduje jeho osud. Žalobce v návaznosti na zrušující rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 57/2018-46, neměl vůbec povinnost odvod za porušení rozpočtové kázně, s nímž bylo posečkáno, odvádět.
4. Vzhledem k tomu, že v době převedení přeplatku nebyl žalobce povinen zaplatit samotné odvody za porušení rozpočtové kázně, neměl potom povinnost platit ani jejich příslušenství, tedy úroky za posečkání s tímto odvodem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentoval pouze tím, že samotné platební výměry na odvod nebyly rozhodnutím Krajského soudu v Brně zrušeny. Tuto argumentaci považuje žalobce za absurdní, neboť na základě tohoto rozhodnutí platební výměry pozbyly své právní síly.
5. Na základě výše uvedeného proto žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v době po vydání prvního potvrzujícího rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 5. 4. 2017 proběhlo jedno z dílčích daňových řízení, konkrétně řízení o posečkání úhrady daně. Žalobce však nedodržel podmínky posečkání, a žalovaný tak rozhodl o předepsání úroku z posečkané částky odvodu. Proběhlé daňové řízení o předepsání úroku z posečkané částky odvodu vyústilo v podání žaloby proti rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství, které potvrdilo platební výměry na úrok z posečkané částky (pozn. soudu – o podané žalobě rozhodl soud rozsudkem ze dne 4. 4. 2023, č. j. 29 Af 6/2021-41, tak, že žalobu žalobce zamítl). V rozhodné době tak žalovaný převedl přeplatek na dani z přidané hodnoty na úhradu nedoplatku na úroku za posečkání odvodu za porušení rozpočtové kázně, přičemž disponoval k tomuto úkonu legitimním oprávněním.

7. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 1. 7. 2021, č. j. 29 Af 52/2017, byla zrušena pouze rozhodnutí finančního ředitelství, avšak tato skutečnost neznamená bez dalšího, že by platební výměry na odvod za porušení rozpočtové kázně (jako podkladová rozhodnutí) byly zrušeny, a že z tohoto důvodu nemůže být daň posečkána a následně předepsán úrok za dobu posečkání. Teprve po rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně by žalovaný mohl případně promítnou odlišné závěry do dalších souvisejících oblastí, jako např. placení daně. Navíc po proběhlém dílčím daňovém řízení o posečkání úhrady daně vznikl žalobci nedoplatek, který v rozhodné době splňoval všechny atributy na jeho úhradu, tedy včetně jeho úhrady za použití vratitelného přeplatku. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro její nedůvodnost zamítl.

IV. Replika žalobce

8. Žalobce v replice ze dne 7. 11. 2022 uvedl, že nemohl uhradit daň do stanoveného data 30. 6. 2019, protože v této době byla proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství, jímž byly potvrzeny platební výměry na odvod za porušení rozpočtové kázně, podána žaloba ke Krajskému soudu v Brně, který jí usnesením ze dne 11. 7. 2017 přiznal odkladný účinek. Úrok z posečkané částky je ve vztahu akcesority k hlavnímu odvodu. Žalobce považuje za nesmyslné, aby platil příslušenství daně, pokud nemá povinnost platit samotný hlavní odvod. Žalovaný si neuvědomuje, že úrok z posečkané částky je pouze příslušenstvím daně a sleduje osud hlavního odvodu. Vzhledem k tomu, že v době převedení přeplatku neexistovalo pravomocné rozhodnutí o úhradě hlavního odvodu za porušení rozpočtové kázně, nemohl tedy provést zápočet na úhradu nedoplatku na úroku za posečkání s odvodem. V době převedení přeplatku nebyly předmětné platební výměry č. 30/2016 a č. 31/2016 pravomocné a vykonatelné, neboť proti nim v době provedení zápočtu bylo podáno odvolání, o kterém nebylo rozhodnuto.

V. Posouzení věci

9. Žaloba není důvodná.
10. Podle § 153 odst. 1 daňového řádu je nedoplatek částka daně, která není uhrazena, a uplynul již den splatnosti této daně; nedoplatek je rovněž neuhrazené příslušenství daně, u kterého již uplynul den splatnosti, popřípadě též neuhrazená částka zajištěné daně.
11. Podle § 154 odst. 1 daňového řádu je přeplatek částka, o kterou úhrn plateb a vratek na kreditní straně osobního daňového účtu převyšuje úhrn předpisů a odpisů na debetní straně osobního daňového účtu.
12. Podle § 154 odst. 2 věta první daňového řádu správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle odstavce 4.
13. Podle § 157 odst. 2 daňového řádu (ve znění účinném do 31. 12. 2020) vzniká daňovému subjektu za dobu posečkání povinnost uhradit úrok z posečkané částky, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 7 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Podle odst. 3 téhož ustanovení o předpisu úroku z posečkané částky za dobu posečkání vydá správce daně platební výměr bezodkladně po skončení posečkání. Úrok z posečkané částky se nepředepíše, nepřesahuje-li 100 Kč. Podle odst. 5 věta první pak není-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o

posečkaní, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti dnem jejího nedodržení; správce daně o tom vydá rozhodnutí.

14. Žalobci bylo k jeho žádosti rozhodnutími ze dne 10. 7. 2017, č. j. 1262944/17/2900-31473-703015 a č. j. 1250460/17/2900-31473-703015, povoleno posečkaní s úhradou odvodů za porušení rozpočtové kázně, které byly vyměřeny platebními výměry č. 30/2016 a č. 31/2016. V těchto rozhodnutích byl žalobce výslovně poučen o tom, že za dobu posečkaní mu vzniká povinnost hradit úrok z posečkané částky, přičemž o předpisu tohoto úroku vydá správce daně platební výměr bezodkladně po skončení posečkaní (§ 157 odst. 2 a 3 daňového řádu). Jelikož žalobce nedodržel podmínky posečkaní daně, žalovaný vydal dne 15. 8. 2019 rozhodnutí č. j. 1495898/19/2900-31473-703015 a č. j. 1496479/19/2900-31473-703015, jimiž rozhodnutí o posečkaní pozbyla účinnosti dnem 30. 6. 2019. Odvolání proti těmto rozhodnutím zamítlo Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 2. 3. 2020. Žalovaný následně platebními výměry ze dne 20. 5. 2020, č. j. 978299/20/2900-31472-703015 a č. j. 977552/20/2900-31472-703015, předepsal žalobci úrok z posečkané částky. Odvolání proti těmto platebním výměrům zamítlo Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 19. 11. 2020, č. j. 43905/20/5100-41453-711846. Proti němu brojil žalobce žalobou ke Krajskému soudu v Brně, který ji nejprve nepřiznal odkladný účinek a následně ji rozsudkem ze dne 4. 4. 2023, č. j. 29 Af 6/2021-41, zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, o které nebylo do vydání rozhodnutí v této věci rozhodnuto.
15. Z práve uvedeného vyplývá, že důvodem vydání platebních výměrů ze dne 20. 5. 2020, č. j. 978299/20/2900-31472-703015 a č. j. 977552/20/2900-31472-703015, na úrok z posečkané částky daně byla skutečnost, že žalobce nedodržel podmínky posečkaní (konkrétně neuhradil posečkané odvody v termínu). V takovém případě rozhodnutí o posečkaní dle § 157 odst. 5 daňového řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2020, pozbývá účinnosti, a to dnem nedodržení některé z podmínek. Žalovaný potom v souladu s § 157 odst. 3 daňového řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2020, vydal předmětné platební výměry na úrok z posečkané částky. V době vzniku přeplatku na dani z přidané hodnoty pak byly tyto platební výměry na úrok z posečkané částky pravomocné, vykonatelné a lhůta k jejich splatnosti marně uplynula. Úrok z posečkaní předepsaný těmito platebními výměry byl proto nedoplatkem ve smyslu § 153 odst. 1 daňového řádu. Žalovaný tedy postupoval v souladu s § 154 odst. 2 věta první, pokud přeplatek na dani z přidané hodnoty převedl na úhradu tohoto nedoplatku.
16. Na tento závěr nemá vliv skutečnost, že zdejší soud zrušil rozsudkem ze dne 1. 7. 2021, č. j. 29 Af 52/2017-92, rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ve věci odvolání žalobce proti samotným platebním výměrům č. 30/2016 a 31/2016, jimiž byly vyměřeny odvody za porušení rozpočtové kázně, čímž tyto platební výměry pozbyly své právní moci a vykonatelnosti. Žalovaný totiž nepřistoupil k převedení přeplatku na základě platebních výměrů č. 30/2016 a č. 31/2016, ale na základě samostatných platebních výměrů ze dne 20. 5. 2020, č. j. 978299/20/2900-31472-703015 a č. j. 977552/20/2900-31472-703015, jimiž byl žalobci předepsán úrok z posečkané částky. Úrok z posečkané částky přitom vzniká ze zákona na základě odlišné skutečnosti – žádosti daňového subjektu o posečkaní s úhradou daně, které je správcem daně vyhověno. Správce daně nedisponuje žádným uvážením ohledně toho, zda platební výměr na tento úrok vydá či nikoliv. Podmínky pro předepsání úroku z posečkaní v dané věci byly splněny a platební výměry na úrok z posečkané částky zrušeny nebyly. S ohledem na presumpci správnosti správních aktů je nutné uzavřít, že žalovaný byl oprávněn provádět úhrady na tyto pravomocné a vykonatelné platební

výměry, a to i prostřednictvím převodu přeplatku na jiné dani. Konečně pokud žalobce v žalobě odkazuje též na rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 6. 2021, č. j. 29 Af 57/2018-46, pak ten se týkal platebních výměrů na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, a pro projednávanou věc je zcela irelevantní.

V. Závěr a náklady řízení

17. Soud tedy námitky žalobce shledal neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. listopadu 2023

Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu